

Vždycky když na konci prázdnin dorazím do Mohelnice, uvědomím si, že léto i prázdniny končí, a že to zase nějak moc rychle uteklo. A o to víc si chci tenhle pravděpodobně poslední letní víkendový festival pořádně vychutnat. Užít si víkend, který je na Dostavníku díky čtvrtěčnickému koncertu na Bouzově o něco delší.

Na nádvoří pohádkového hradu jsme dorazili během přestávky mezi Celtic Crossem a **Pavlíno u Jíšovou s jejími přáteli**

. Usadili jsme se na vyhrátém nádvoří a začali se těšit na náš první koncert letošního Dostavníku. Pavlína neklamala a diváky potěšila výběrem písniček z průběhu celé její kariéry - od Semtamu, který mimochodem obnovil svou činnost, až po hity z jejího nejnovějšího CD

Andělé jsou s námi

. Protože na Bouzově byla i

Adéla Lounková

, nechyběla acapellovka

Zítra

. Poté si tato finalistka Folkového kvítka půjčila kytaru a zahrála jednu z vlastních písniček. Po skončení koncertu bylo možné využít speciální autobus odjíždějící zpět do Mohelnice a nebo se utábořit v přilehlém parku a přenocovat v místě.

Páteční den jsme využili k výletu do nedalekých krápníkových jeskyní v Javoříčku a podle "Dostavník Times" za oknem jednoho ze zaparkovaných aut jsme nebyli jedinými návštěvníky festivalu, které něco podobného napadlo. Odpoledne jsme se vrátili do Mohelnice a čekali na tradiční zahájení celého festivalu, na společný zpěv *Vlajky* a také na písničku *Pozdrav po hvězdách pro všechny, kteří už tu nemohou být s námi*

. To

vše se odehrálo úderem 16. hodiny odpolední a jen co bylo těmto tradicím učiněno zadost, chopil se mikrofonu Mlok, který nás během následujících pár hodin provedl soutěží kapel. Letos jsem soutěž poslouchala celou, a protože ze soutěžních kapel jsem více znala jen

Hluboké nedorozumění

a

Do větru

, tak jsem byla na ostatní soutěžící docela zvědavá. Když se teď s odstupem několika dnů zamyslím nad tím, co mi u některých z nich uvízlo v paměti, vybaví se mi místní bluegrassově laděný

Zbořec

, mající v hledišti početnou tleskající podporu.

Kosti

z Prostějova mi hudebně sice moc nesedly, ale tipovala jsem je jako adepta na ocenění za nejvtipnější písničku a tento tip mi vydržel až do konce soutěže. Dále mi utkvěla polská

Whiskey River

s našlápnutými countryovkami zpívanými v polštině. Podobně jako zahraniční hosté zahrála countryové písničky i

Neomluvená absence

. Bluegrasový

Goodwill

z Ostravy upoutal hlavně tím, že byl od ostatních kapel svým stylem snadno k rozeznání. Líbila se mi folkrocková

Alibaba

, která díky tomu, že se podařilo sehnat chůvu pro potomky manželů Vepřekových, vystoupila v plné síle. Příjemně folkově zahrál

Hrnek

, trampy zase potěšil přerovský

Špunt

. A aby výčet soutěžních kapel byl kompletní, musím ještě zmínit

Fukanec

a

Tanec v ějeteli

. A kdo tedy nakonec vyhrál? U diváků zvítězila kapela Alibaba, na druhém místě skončil Hrnek a třetí polští Whiskey River. U poroty ve složení Wabi Daněk, Pavel Žalman Lohonka, Miloš Dvořáček, František Linhárek, PhDr. Petr Čechák a Milan Tesař bylo pořadí následující: 1. Do větru, 2. Alibaba, 3. Goodwill. Jako nejlepší písničku diváci zvolili Odešel jsem z domova (Alibaba) a Mohelnický chechták byl udělen Kostem za písničku

Utekla mi žena

.

Přestávku mezi soutěží skupin a amatérských filmů vyplnily dvě kapely - tradičně bluegrasový **Sunny side**

a

Kamelot

opět s Viktorem Porkristlem v sestavě. Musím říct, že jsem si jejich blok se zájmem poslechla, ale tradiční nadšení diváků při závěrečném

Honolulu

až tak nesdílela. Přece jen mám v širokém repertoáru Kamelotu v oblibě jiné kousky. Filmovou soutěž jsem celou neviděla a tak bohužel nevím, o čem byl vítězný snímek maďarského autora s názvem

Szalontüdő

. Závěr celého pátečního večera, koncert na cestu do Hajan se skupinou

Marien

, jsem si ale ujít nenechala a vůbec nelitovala. Během jejich vystoupení mě konečně napadlo, jak vyplnit anketní lístek a chtěla jsem tento bod programu zapsat do kolonky "

Co se mi na Dostavníku líbí

". Bohužel jsem zjistila, že krabice, kam se tyto anketní lístky mohly házet, už zmizela. Myslím, že by možná stálo za to nechat diváky hlasovat déle, než jen během pátečního programu.

Vždyť kdo v pátek může s jistotou vědět, co se mu nakonec bude z celého Dostavníku zdát

nejlepší, nebo naopak špatné. A to nemluvím o divácích, kteří přijeli na festival poprvé a třeba ani pořádně nevědí, co je všechno čeká.

Já jsem věděla, že mě v sobotu čeká časně hudební probuzení. Mohelnice je jedno z mála míst, ne-li jediné, kde se koncertuje už od půl deváté od rána. Přiznám se, že ze spacáku mě vytáhl až blok v podání pardubických kapel **Modrá kref** a **Pouta**, nazvaný Hudlovačka Dostavníku, uváděný Vládou Casey Růžou. Hudební dopoledne zakončilo vyhlašování výsledků nejen soutěže skupin a filmů, ale také dalších ocenění udělovaných v rámci festivalu. Osobností Dostavníku se už poněkoliště stal hlavní pořadatel Aligátor. Je pravda, že bez něho by se Dostavník nekonal a že si uznání zaslouží, ale na druhou stranu bych tuto cenu chápala jako ocenění pro někoho, s kým bude ten který ročník Dostavníku spojený. Možná ale mezi všemi přítomnými chybí nějaká výrazná a jedinečná osobnost, které by diváci tento titul v anketě mohli udělit. Vláda Růža ocenil kapelu

Hluboké nedorozumění

, která se podle něj duchem a pojetím svých písniček Dostavníku nejvíce se přibližuje. A aby výčet byl kompletní, ČR Olomouc ocenil

Alibabu

, generální ředitel firmy Hella Autotechnik kapelu

Zrcadla

a v internetovém hlasování zvítězil

Zbořec

. V průběhu soboty byl sice udělen bezpočet nejrůznějších cen, ale vězte, že to nebylo všechno. Ještě v neděli dopoledne obdržel cenu Radia Proglas nazvanou Za krásu slova

Petr Linhart

.

Sobotní galapřehlídka hostů má také svůj tradiční úvod. Jedna z účinkujících kapel přijíždí podle schopností a možností svých členů v dostavníku a na koni a tentokrát to byli oproti očekávaným Kalužím letos třicetiletí **Nezmaři**, kteří celou galapřehlídku zahájili. Podle programu měl po Nezmarech následovat loňský vítěz, již zmíněné Kaluže, ale změna programu je, jak známo, vyhrazena. Publikum si tak mohlo s předsedou poroty, s

Wabi Daňkem

, zazpívat jeho nestárnoucí hity. Trochu mě mrzelo, že se konferenciér galapřehlídky Vašek Souček nezmiňoval, jak to s Kalužemi vypadá, že jsou nemocní a nepřijedou, což jsme díky jedné z hostesek už věděli. Bohužel jsme byli jedni z mála, jak jsem se přesvědčila, když jsem o pár hodin později zaslechla v publiku povzdech "

já už chci Kaluže, kdy už budou

!". Ale zpátky ke koncertu. Zařazení

Whisky River

do programu mě docela překvapilo vzhledem k jejich účasti v soutěži, kde kapely mimo jiné bojují právě o možnost zahrát si v galapřehlídce. Protože došlo k programovým změnám, najednou jsme vůbec nevěděli, kdo bude kdy hrát a tak i když jsme se načasovali na Načas, na

jevišti stála

Pavčina Jíšová

a po ní pro zcela zaplněné hlediště zahrál a zazpíval

Fleret s Jarmilou Šulákovou

. Ta byla poté za bouřlivého potlesku dekorována jako Miss letošního Dostavníku. Po Fleretu hlediště bohužel značně prořídlo a

Folkteam

měl tak docela těžkou pozici. Tu mu ještě ztížil chvilkový výpadek proudu. Ale vše nakonec dobře dopadlo, proud po pár minutách naběhl, hlediště se zase začalo pomalu zaplňovat a galapřehlídka spět ke svému vrcholu. Do závěrečného ohňostroje zbývaly ještě tři kapely,

Lucrezia Borgia

a její historizující folk, energický

Načas

, hrající díky dramaturgickým změnám až v samém závěru večera a finišující

Žalmanův spol

. Díky technickým problémům při zvuku to vypadalo, že jejich koncert bude o něco kratší, protože tradiční ohňostroj je potřeba odpálit přesně ve 22,00. Ovšem díky bouřlivým ovacím bylo kapele umožněno zahrát ještě po jeho skončení a Žalman se tím pádem stal kapelou s největším počtem přídavek na celém Dostavníku.

K sobotě neodmyslitelně patří dostavnický country bál po skončení ohňostroje a osadní táborový oheň, u kterého se zpívá třeba i do svítání. Není proto divu, když se člověku v neděli vůbec nechce vstávat, i když ho k tomu nutí rytmický doprovod katolické mše z jedné a koncert scény Radia Proglas z druhé strany. Kdyby se k tomu přidalo ještě sluníčko, určitě by mě ze spacáku vyhnalo dřív. Ale protože jsme měli stan postavený ve stínu, totálně mě probralo, až když jsem zaslechla "*Jestlipak zpívali zpěváci smělí?*" Uvědomila jsem si, že už začali hrát **Pouťníci**

, poslední kapela celého festivalu a závěr Dostavníku jsem opravdu nechtěla prošvihnout. Ten nastal úderem poledne a proběhl opět tradičně za společného zpěvu písničky

No to se ví

, po které nastalo všeobecné loučení a těšení se na příští, již třicátý pátý Mohelnický dostavník.